

Gehandicaptenbeleid

VERSLAG VAN EEN SCHRIFTELIJK OVERLEG

Vastgesteld 2010

In de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport bestond er bij enkele fracties behoefte een aantal vragen en opmerkingen voor te leggen aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de brief van 15 december 2009 inzake de publicatie over de wijzigingen in de Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000 (TOG) (24 170, nr. 97)

De op 15 februari 2010 toegezonden vragen en opmerkingen zijn met de door de minister bij brief van 2010 toegezonden antwoorden hieronder afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Smeets

Adjunct-griffier van de commissie,
Sjerp

- I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties
- II. Reactie van de minister

I. Vragen en opmerkingen vanuit de fracties**Vragen en opmerkingen van de CDA-fractie**

De leden van de CDA-fractie hebben kennisgenomen van de brief over de voorgenomen wijzigingen in de Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000 (TOG). Deze leden hechten aan de keuzevrijheid in de zorg. Daarom willen zij ouders zo veel mogelijk in staat stellen hun gehandicapte kind thuis op te voeden en te verzorgen. Dat is naar alle waarschijnlijkheid niet alleen positief voor de kinderen en ouders, maar kan ook voor het beroep op de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) financieel positief uitpakken. Genoemde leden vinden het daarom van belang dat de TOG-regeling beschikbaar blijft voor ouders met thuiswonende ernstig gehandicapte kinderen.

Nieuwe indicatiestelling

Deze leden onderschrijven het belang de TOG-regeling weer terug te brengen naar de oorspronkelijke doelgroep, de ouders met thuiswonende ernstig gehandicapten kinderen die zeer veel extra inzet van de ouders vragen en die gelet op hun beperkingen aanspraak kunnen maken op opname in een intramurale instelling. Maar uit TNO-onderzoek blijkt dat de toename van het gebruik van de regeling vooral voortkomt uit een toename van het aantal kinderen met psychische beperkingen als PDD-NOS en ADHD. Daar was de regeling niet voor bedoeld. Genoemde leden hebben daarover al eerder kritische opmerkingen gemaakt. Dit kabinet wil niet alleen het beroep op de TOG terugbrengen maar ook het aantal indicaties terugdringen en kiest er daarom voor om vanaf 1 april 2010 voor het bepalen van het recht op de TOG-regeling gebruik te maken van de indicaties op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Dat voornemen spreekt deze leden in principe aan. Meerdere malen hebben zij er voor gepleit te komen tot een integrale indicatiestelling en meer gebruik te maken van reeds bestaande indicaties voor andere regelingen. Dat kan gunstig zijn voor de ouders en de uitvoeringsinstanties. Toch hebben zij hier nog vragen bij, die zij ook geuit hebben bij de behandeling van de begroting 2010 van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De AWBZ-indicatie is gebaseerd op een zorgbehoefte, terwijl de TOG-regeling bedoeld is voor de meerkosten, niet zijnde zorgkosten. Vallen door het gebruik van de AWBZ-indicatie en de daarbij behorende grondslag dan niet onbedoeld kinderen met een ernstige handicap buiten de boot? Kan worden toegelicht hoeveel ouders nu voor hun kind een beroep doen op de TOG-regeling, voor wie geen AWBZ-indicatie is afgegeven? Aan welke doelgroep moeten we daarbij denken? Deze leden maken zich vooral zorgen over de ouders die geen beroep doen op AWBZ-zorg en zich redden met mantelzorg en oppas. Genoemde leden vragen of niet het risico bestaat dat er juist meer ouders een beroep doen op de AWBZ, om zo ook een beroep te kunnen doen op de TOG-regeling. De leden van de CDA-fractie hechten eraan dat ouders die veel mantelzorg verlenen en als gevolg daarvan minder geïndiceerde zorg afnemen, toch een beroep kunnen doen op de TOG-regeling. Daarom vragen zij of deze ouders met zogenaamde «bruto-netto-indicaties» en «nuluren-indicaties», gebaseerd op de indiceerbare zorg, ook een beroep kunnen doen op de TOG-regeling. Zij verwijzen daarbij naar de regeling die geldt voor het mantelzorgcompliment.

De leden van de CDA-fractie vragen waarom het kabinet er niet voor heeft gekozen om de beoordelingscriteria binnen de bestaande regeling aan te scherpen. Was daarbinnen ook niet het onderscheid tussen een ernstige en minder ernstige vorm van beperking te maken en zo nee, waarom niet? Genoemde leden vragen of de nieuwe criteria stringent genoeg zijn om de regeling weer terug te brengen tot de oorspronkelijke doelgroep. Zij hechten er namelijk aan dat de voorgestelde regeling een duurzaam karakter heeft. Niet alleen een AWBZ-indicatie intramurale zorg maar ook die voor extramurale zorg kan recht geven op de TOG. Daarvoor geldt de minimale norm van 10 uur zorg. Kan nogmaals worden toegelicht waarom wordt gekozen voor 10 uur? Kan het zo zijn dat alleen met een indicatie voor begeleiding al recht op de TOG ontstaat? Hoeveel kinderen met een indicatie extramurale zorg krijgen minder dan 10 uur AWBZ-zorg en hoeveel kinderen krijgen 10 uur of meer?

Is overwogen om de hoogte van de tegemoetkoming op grond van de TOG-regeling aan te passen? Zo nee, waarom niet? Waar is deze hoogte overigens op gebaseerd? Is er een relatie met de hoogte van de extra kosten die gepaard gaan met de zorg van een ernstig gehandicapt kind thuis?

De leden van de CDA-fractie vragen het kabinet om het beroep op de gewijzigde TOG-regeling te blijven monitoren, om te voorkomen dat opnieuw onbedoelde ontwikkelingen plaatsvinden.

Extra tegemoetkoming voor alleenverdienerhuishoudens

Genoemde leden vinden het van belang dat ouders ondersteund worden in het thuis verzorgen van hun ernstig gehandicapt kind. Tegelijkertijd bevordert dit kabinet ook financieel de arbeidsparticipatie en de economische zelfstandigheid van vrouwen. Dat is nadelig voor de inkomenspositie van alleenverdienerhuishoudens. Ook voor diegenen die de zorg hebben voor ernstig gehandicapt kinderen. Daarom steunen zij de doelstelling van dit kabinet om juist de alleenverdienerhuishoudens met ernstig gehandicapt kinderen financieel te compenseren. Zij ontvangen een extra tegemoetkoming van 1 460 euro per jaar. Waar is de hoogte van dit bedrag op gebaseerd? Is er een directe relatie met de hoogte van de vervallen combinatiekorting en aanvullende combinatiekorting?

Artikelsgewijs, artikel 1, onderdeel F

Waarom is er voor gekozen dat voor een beroep op de TOG-regeling een afzonderlijke aanvraag met daarbij het AWBZ-indicatiebesluit nodig blijft. Waarom kan een vereiste AWBZ-indicatie niet automatisch leiden tot het toekenning van de tegemoetkoming op grond van de TOG en zo nee, waarom niet?

Vragen en opmerkingen van de PvdA-fractie

De leden van de PvdA-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van het voornemen van de minister van Sociale Zaken over de wijzigingen in de Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapt kinderen 2000 (TOG). De huidige TOG-regeling is bedoeld voor ouders met thuiswonende, ernstig gehandicapt kinderen die zeer afhankelijk zijn en derhalve extra inzet vragen van de ouders. Omdat het aantal gerechtigden gegroeid is naar ruim 60 000, ruim meer dan waarvoor de regeling was bedoeld, wordt er een nieuwe regeling in het leven geroepen om de doelgroep beter af te bakenen en de financiële tegemoetkoming te verstrekken aan diegenen voor wie die is bedoeld. Tevens zal de beoordeling van een TOG-aanvraag door de nieuwe regeling vereenvoudigd worden en zullen de uitvoeringskosten dalen omdat er niet meer apart geïndiceerd hoeft te worden voor de TOG.

Genoemde leden juichen de vereenvoudiging van het systeem toe maar hebben nog enkele vragen en opmerkingen bij de brief.

Om in aanmerking te komen voor de nieuwe regeling geldt een criterium van 10 uur AWBZ-zorg. Waarop is dat getal gebaseerd? Hoe wordt bewerkstelligd dat dit criterium handhaafbaar is en geen piek aan zorgindicaties voor 10 uur ontstaat? Hoe wordt niet-gebruik voorkomen? Is een betere, meer doeltreffende indicering mogelijk en zo ja, waarom wordt daar dan niet voor gekozen?

Genoemde leden vragen op welke wijze en wanneer de ouders die nu nog in de huidige regeling vallen maar in de toekomst geen aanspraak meer kunnen maken op de hoogte zijn of worden gesteld van de wijzigingen. Kan het kabinet vijf concrete situaties schetsen van gezinnen met kind(er)en die nu nog gerechtigd zijn maar met ingang van 1 oktober 2010 niet meer in aanmerking komen voor de regeling? Welke mogelijkheden hebben ouders om dit financiële gat te overbruggen? De leden van de PvdA-fractie vragen aan te geven in welke mate de nu voorgestelde tegemoetkoming voorziet in de extra kosten? Wat is de relatie tussen deze regeling en de bijbehorende bedragen en de mogelijkheid om dubbele kinderbijslag te krijgen voor gehandicapte kinderen?

In de brief staat vermeld dat het kabinet alleenverdieners waarvan de partner de zorg heeft voor chronisch zieke of gehandicapte kinderen wil compenseren voor de beperkte arbeidsmogelijkheden. TOG-gerechtigden met een alleenverdienershuishouden krijgen vanaf 2010 daarom een extra tegemoetkoming van 1 460 euro per jaar. Deze leden vragen waar het bedrag op is gebaseerd is. Welke effecten heeft deze maatregel voor diverse soorten huishoudens?

Het kabinet wil de ongewenste groei in het gebruik van de TOG-regeling terugdringen en terug naar de oorspronkelijke doelgroep. Hoe denkt het kabinet te voorkomen dat zich in de nieuwe regeling een soortgelijke ontwikkeling voordoet? Op welke wijze wordt het gebruik beperkt tot de bedoelde gerechtigden?

Wanneer, zo vragen de leden van de PvdA-fractie, wordt de regeling geëvalueerd.

Vragen en opmerkingen van de SP-fractie

De leden van de SP-fractie hebben kennisgenomen van de brief van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over de wijziging in de TOG-regeling. Genoemde leden zijn van mening dat de wijzigingen arbitrair zijn en te kort door de bocht. Zij hebben daarom onderstaande vragen en opmerkingen.

Bij de nieuwe indicatiestelling wordt aangesloten bij de indicatiestelling van de AWBZ. Ouders waarvan de kinderen meer dan 10 uur per week AWBZ-zorg ontvangen komen in aanmerking voor de TOG-regeling. Waarom is er niet als criteria opgenomen dat er wordt gekeken naar de behoefte van de kinderen en de ouders, zodat de meerkosten die mensen hebben en de ondersteuning die nodig is als criteria zijn gesteld? Kan dit worden toegelicht?

Wordt er bij de wijziging uitgegaan van de in totaal indiceerbare zorg die het kind nodig heeft? Een deel van de indiceerbare zorg blijft immers bij de AWBZ buiten beeld, omdat deze zorg wordt opgevangen door een mantelzorger. Wordt er bij de indicatie voor de TOG-regeling uitgegaan van een objectieve bepaling van de zorg behoefte, dus AWBZ indicatie en mantelzorg? Zo nee, is het kabinet bereid om alsnog de mantelzorgtaken mee te nemen in de indicatie voor de TOG-regeling? Mocht er alleen uitgegaan worden van de AWBZ indicatie, vindt het kabinet het wenselijk dat ouders die juist veel gebruik maken van mantelzorg hierdoor buiten de boot vallen voor de financiële tegemoetkoming?

De 10 uur AWBZ indicatie is volgens de brief gebaseerd op het feit dat voor deze zorgomvang opname in een intramurale inrichting op enig

moment te verwachten is. Geldt dit niet voor een omvang van 9,5 AWBZ-uren per week? Zo nee, waarom niet?

Is het kabinet van oordeel dat voorliggende wijziging ouders niet stimuleert tot mantelzorg voor hun chronisch zieke of gehandicapte kind? Is het kabinet van oordeel dat voorliggende regeling ouders juist stimuleert om meer gebruik te maken van de AWBZ-indicatie, zodat een financiële tegemoetkoming gewaarborgd blijft?

Waarom worden alleen alleenverdienershuishoudens met een chronisch ziek of gehandicapt kind gecompenseerd door een financiële tegemoetkoming? Op welke wijze worden alleenstaande ouders gecompenseerd voor het mogelijk wegvallen van de TOG-regeling?

Gaat het kabinet ook andere groepen compenseren die nadeel ondervinden van de maatregelen van dit kabinet om de arbeidsparticipatie en de economische zelfstandigheid van vrouwen te vergroten? Bijvoorbeeld de groep vrouwen, die vanwege handicap of ziekte niet kunnen werken, die nadeel ondervinden van de afbouw van de overdraagbare heffingskorting?

Vragen en opmerkingen van de VVD-fractie

De leden van de VVD-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de brief inzake publicatie over de wijzigingen tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000 (TOG), maar hebben hier nog enkele vragen en opmerkingen bij. Genoemde leden zijn het eens met het voornemen om de TOG terug te brengen naar de oorspronkelijke doelgroep. Zij hebben echter wel enkele opmerkingen over de uitvoering. De doelstelling van het kabinet is het terugdringen van medicalisering van jeugdigen, het kabinet kiest bij de vernieuwde uitvoering van de TOG voor het aanhaken bij de indicatiestelling uit de AWBZ. Volgens de leden van de VVD-fractie werkt dit juist medicalisering in de hand. Hoe rijmt het kabinet het ene uitgangspunt met het andere? Deze leden zijn van mening dat er bij de indicatiestelling voor de AWBZ te weinig sprake is van gelijke toegang tot zorg. Onderzoek laat zien dat verschillende CIZ-kantoren bij gelijke zorgvraag tot een andere zorgtoebereiding komen. Dit effect is nog duidelijker zichtbaar wanneer de indicatie gesteld is door Bureau Jeugdzorg (BJZ). Het kabinet heeft dit, wat betreft Bureau Jeugdzorg, ook erkent. Genoemde leden vrezen dat door de toegang tot de TOG louter via de AWBZ-indicatie te laten verlopen er geen gelijke toegang is voor ouders tot de TOG-regeling. Komt er voor de TOG-regeling een aparte klachtenregeling wanneer een aanvraag wordt afgewezen en zo nee, waarom niet?

Er is een behoorlijke groep ouders van gehandicapte kinderen die ervoor kiest de (zware) zorg voor hun kind geheel zelf op zich te nemen, zonder hulp van professionele zorgverleners. Het is met name deze groep die door de oorspronkelijke initiatiefnemers van de regeling werd bedoeld om te helpen. Heeft het kabinet inzicht in de omvang van deze groep ouders en zo nee, is het kabinet bereid dit te onderzoeken en de Kamer hierover te berichten? Op welke wijze kunnen ouders die geen externe hulp wensen toch in aanmerking blijven komen voor de TOG-regeling? Is het kabinet bereid om voor deze groep een alternatieve toegang tot de TOG te creëren en zo nee, waarom niet? Komen, naast alleenverdienershuishoudens, éénoudergezinnen ook in aanmerking voor de nieuwe extra tegemoetkoming van 1 460 euro per jaar? Zo nee, waarom niet? Op welke wijze gaat het kabinet evalueren of de vernieuwde uitvoering van de TOG het gewenste resultaat behaald, te weten dat de TOG voortaan daadwerkelijk neerdaalt bij de ouders met thuiswonende ernstig gehandicapte kinderen?

Vragen en opmerkingen van de GroenLinks-fractie

De leden van de GroenLinks-fractie hebben kennisgenomen van de brief inzake de wijzigingen in de Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000 (TOG). Genoemde leden zien graag een nadere onderbouwing van de wijziging van de TOG. Op basis van welke overwegingen heeft het kabinet besloten tot deze wijziging?

Welke overwegingen waren doorslaggevend: de wens om de uitgaven te verminderen of inhoudelijke overwegingen? Waarop baseert het kabinet de conclusie dat de stijging van het beroep op de regeling voort komt uit een groeiend beroep door ouders met kinderen met minder zware beperkingen? In hoeverre kan een groeiende bekendheid van de regeling onder de doelgroep een verklaring zijn voor het stijgende beroep op de regeling?

Deze leden maken zich zorgen over de gevolgen van deze wijziging voor de positie van gezinnen met kinderen met een beperking. De extra tegemoetkoming wordt in voorgestelde regeling beperkt tot gezinnen waarvan één ouder de alleenverdiener is. Wat zijn daarvoor de redenen? Waarom worden andere gezinsvormen uitgesloten van de tegemoetkoming? Wat is de reden om bijvoorbeeld eenoudergezinnen of gezinnen waarin beide ouders ervoor hebben gekozen minder te gaan werken uitgesloten van de toegang tot deze regeling? Is het kabinet bereid de gevolgen van de wijziging van de TOG voor alle verschillende gezinsvormen in kaart te brengen?

De leden van de GroenLinks-fractie zien graag een nadere onderbouwing van het kabinet ten aanzien van de uitvoerbaarheid van de regeling. Op welke wijze gaat het kabinet tijdige en duidelijke voorlichting bieden aan de doelgroep van de regeling en de gezinnen die de tegemoetkoming zullen verliezen?

Vragen en opmerkingen van de ChristenUnie-fractie

De leden van de ChristenUnie-fractie hebben met belangstelling kennisgenomen van de wijzigingen in de Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000 (TOG). Deze leden hechten groot belang aan een goede regeling, die voorziet in een financiële tegemoetkoming, waardoor ouders onafhankelijk van hun inkomenssituatie in staat worden gesteld om thuis de zorg voor één of meerdere ernstig gehandicapte kinderen op zich te nemen. Genoemde leden hebben begrip voor het besluit om de regeling beter toe te spitsen op de oorspronkelijke doelgroep en onnodige medicalisering te voorkomen, maar zien wel mogelijke knelpunten als het gaat om de afbakening van de doelgroep en de uitvoerbaarheid van de regeling. De voorgestelde wijzigingen in de regeling vormen voor deze leden daarom aanleiding tot het stellen van een aantal vragen.

De leden van de ChristenUnie-fractie wijzen erop dat de groep die van de regeling gebruik maakt het afgelopen jaar ook te maken heeft gekregen met de invoering van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) en de pakketmaatregel AWBZ. Op welke wijze is hiermee bij de vormgeving van de wijzigingen in de voorliggende regeling rekening gehouden? Bestaat er voldoende inzicht in de toename van de lasten als gevolg van deze stapeling van regelingen voor ouders die thuis één of meerdere gehandicapte kinderen verzorgen, ook als het gaat om kinderen met minder zware beperkingen?

Voor de toegang tot de regeling wordt aansluiting gezocht bij de AWBZ-indicatie van tenminste tien uur per week. Welke maatregelen worden genomen om uitvoeringsproblemen, zoals met de Regeling waardering mantelzorgers, te voorkomen en er zorg voor te dragen dat (nuluren)indicaties daadwerkelijk worden afgegeven?

De leden van de ChristenUnie-fractie spreken de vrees uit dat aansluiting

bij de AWBZ-indicatie tot afbakeningsproblemen leidt. Zij vragen of het niet beter is om de indicatie te baseren op de beperkingen die mensen hebben en de meerkosten die hiermee samenhangen (ICF-indicatie). Wanneer en op welke wijze worden rechthebbenden geïnformeerd over de wijzigingen in de regeling en de gevolgen die dit heeft voor de financiële tegemoetkoming die zij ontvangen?

Vragen en opmerkingen van de SGP-fractie

De leden van de SGP-fractie hebben kennisgenomen van de wijzigingen in de regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000 (TOG). Deze leden hebben daar nog een aantal vragen bij.

Nieuw criterium

De leden van de SGP-fractie vragen het kabinet in de eerste plaats of zij de noodzaak van de aanpassing van de TOG nader kan onderbouwen. Kan ook nader worden in te gaan op de werking van het gehanteerde beoordelingskader voor de TOG? Wat zijn de achterliggende oorzaken ervan dat het huidige beoordelingskader kennelijk te ruim gefunctioneerd heeft? Waarop baseert het kabinet de stelling dat ook ouders ten behoeve van kinderen met minder zware beperkingen recht kregen op de TOG? Kan het kabinet de stelling nader onderbouwen dat de TOG met het nieuw voorgestelde criterium teruggebracht wordt naar het oorspronkelijke doelgroep?

Welke consequenties hebben de recent genomen pakketmaatregelen voor het aantal tegemoetkomingen in het kader van TOG? Hoe gaat het kabinet ermee om dat de bezuiniging in de AWBZ toch al een extra belasting voor ouders betekent, en dat een toekenning van de TOG voor deze ouders juist verlichting kan bieden voor de extra kosten? Het feit dat zij minder recht hebben op AWBZ zorg, betekent toch niet dat zij minder extra kosten hebben dan mensen die wel recht hebben op meer dan 10 uur AWBZ zorg? Erkent het kabinet dat ouders die geen AWBZ-zorg vragen en het redden met mantelzorg en oppas hierdoor in feite extra belast worden? Hoe groot schat het kabinet het risico in dat ouders hun chronisch zieke of gehandicapte kind niet meer thuis kan verzorgen? Hoe groot is de kans op een aanzuigende werking op de AWBZ omdat ouders die nog geen zorg aanvragen omdat zij het met mantelzorg en oppas redden, nu wel een AWBZ-indicatie zullen aanvragen? Vindt het kabinet dat een wenselijke ontwikkeling, zeker gezien het feit dat juist zulke ouders en mantelzorgers bijdragen aan het besparen van AWBZ-gelden? Heeft het kabinet ook overwogen om de TOG gericht in te zetten door aansluiting te zoeken bij ICF-classificaties, een door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) ontwikkeld internationaal medisch classificatiesysteem voor de beschrijving van ziekten, stoornissen, beperkingen en handicaps? Zo nee, waarom niet?

Extra tegemoetkoming voor alleenverdienershuishoudens

De leden van de SGP-fractie hebben kennisgenomen van het voorstel van de extra tegemoetkoming voor alleenverdienershuishoudens. Het kabinet stelt terecht dat alleenverdienershuishoudens in besteedbaar inkomen zijn achtergebleven als gevolg van tal van (fiscale) maatregelen om de arbeidsparticipatie te verhogen. Genoemde leden hebben zich daar altijd tegen verzet. Nu de situatie anders is dan de door deze leden wenselijk geachte, hebben zij waardering voor de compensatie voor kostwinnersgezinnen met gehandicapte kinderen. Toch hebben zij nog een aantal vragen. Kan het kabinet toelichten waarom ouders met gehandicapte kinderen niet volledig gecompenseerd worden voor de afbouw van de

algemene heffingskorting voor de minst verdienende partner en de stijging van de inkomensafhankelijke combinatiekorting? Immers, de algemene heffingskorting is voor 2010 een bedrag van 2 007 euro, de inkomensafhankelijke combinatiekorting maximaal 1 765 euro. De extra tegemoetkoming bedraagt 1 460 euro per jaar. Waarom is voor dit bedrag gekozen? Worden dergelijke ouders daardoor toch niet belemmerd in hun keuze om voor hun chronisch zieke of gehandicapte kind te zorgen? De leden van de SGP-fractie vragen het kabinet de effecten van deze maatregel voor alle soorten huishoudens – kostwinnersgezinnen, tweeverdienersgezinnen en eenoudergezinnen – in kaart te brengen, waarbij ook de effecten van de diverse belastingmaatregelen – de afbouw van de algemene heffingskorting voor de minst verdienende partner en de inkomensafhankelijke combinatiekorting inzichtelijk worden meegeteld.

II. Reactie van de minister